

engagement, som ofrer deres fritid og som er med, fordi de vælger at være noget for andre mennesker.

Socialministeren nævnte, at det er et problem, at folk ikke kan udskrives fra herberger og sygehuse m.v., fordi der ikke er botilbud til dem. Jeg synes, det er et langt større problem, når man alligevel og på trods af det udskriver dem.

I de seneste år er der afsat puljer til boliger til hjemløse, men det har undret meget, at man i kommunerne faktisk ikke har været interesseret i pengene, og derfor så vi det i Kristeligt Folkeparti som endnu et fremskridt, at man nedsatte kommunernes medfinansieringsprocent på dette område.

Kristeligt Folkeparti ser dette beslutningsforslag som meget sympatisk og vil gerne være med i et positivt udvalgsarbejde om det, men vi er altså meget optaget af de problemstillinger generelt, som dette beslutningsforslag berører, og er ikke sikre på, at de bliver løst blot med dette beslutningsforslag.

Også problemet omkring disse menneskers værdi i det hele taget er vigtigt at få diskuteret og få holdninger til. Vi siger de marginaliserede, vi siger de udstødte, og vi siger de hjemløse. Vi skal i vores arbejde på det her område og også med forslaget her huske, at disse kategorier er mennesker, der skal respekteres. Det er mennesker, der har værdi som alle andre, som os, og det er måske det første, disse mennesker har brug for at mærke, også fra os.

Villy Søvnald (SF):

Tak for, synes jeg, en god og sober debat om et af de svære problemer i et meget rigt og veludviklet samfund. Men se, der er jo det grundlæggende paradoks, at et så rigt samfund som vores samtidig udstøder mennesker.

Socialministeren indledte med at redegøre for de initiativer, vi i fællesskab har taget eller vil tage på en række områder, og dem er vi i sagens natur fuldstændig enige i. Det gælder først og fremmest boligpakken, for boligen er jo den afgørende ting i mange af de her forløb.

Jeg vil godt sige det her tydeligt. Jeg har selv en fortid som boligordfører i Folketinget, og jeg kan huske, da Boligkommissionen fremlagde deres rapport. I 1998 pegede de på, at vi ville stå i en situation med boligmangel frem til år 2030. Det er mange år. Det skyldes bl.a., at ambitionsniveauet med hensyn til det støttede byggeri har været meget lille 1990'erne igennem.

Når vi står med en boligmangel, er det de svagest stillede grupper i samfundet, som taber i konkurrencen om boligerne, sådan er det. Derfor som svar på invitationen til boligpakken: Vi deltager meget gerne fra SF's side. Vi deltager også meget gerne med et højere ambitionsniveau, end regeringen har. Men det er jo stof, vi skal forhandle om i den kommende tid.

Vi er selvsagt også enige i alle de gode ting, der er nævnt af initiativer i forhold til hjemløse, i forhold til sindslidende, i forhold til misbrugende grupper. Vi har oven i købet, tror jeg, i næsten alle tilfælde selv taget initiativerne, så skam skulle stå, hvis vi ikke ville kendes ved dem i dag.

Det, der så står tilbage efter alle de gode initiativer, som vi har været enige om – og jeg synes, det har været rart, at et helt Folketing har kunnet være enig om det, også uden at gå ud og politisere det til en grad, hvor det ikke lader sig gøre at blive enige – er netop det, som jeg tror fru Yvonne Herløv var inde på i sit indlæg: Hvad er det for modgående tendenser, der gør, at selv når vi sætter ind med et ambitionsniveau i området knap 4 mia. kr., har vi alligevel et samfund, der efterlader store problemer?

Jeg er helt uenig, når fru Aase D. Madsen forestiller sig, at det her ville klares bedre ved at skifte regering. Det tror jeg ikke på. Jeg synes, det er ganske interessant, at det netop er Dansk Folkeparti, som i deres principprogram har et ønske om at fjerne støtten fra støttet boligbyggeri, og som i øvrigt vil sætte huslejevæsenet frit, så det er frie markedskræfter, der fastsætter huslejeprisen med det resultat, at udgifterne tordner derudad, der siger det. At det skulle være et tilbud til nogen hjemløse, nogen sindslidende, nogen misbrugere, nej, tværtimod, tværtimod.

Det her er ikke gjort for at sige, at regeringen ingenting har gjort, regeringen har gjort noget, Det, der skiller os, er diskussionen om ambitionsniveauet.

Fru Tove Fergo kom med nogle udmærkede betragtninger. Jeg synes bare, at der tit mangler konsekvens i Venstres betragtninger, for efter de gode betragtninger om nødvendigheden af at gøre de her ting, ville man jo normalt forvente, at de rundede sådan et indlæg af med at sige: Derfor kan vi støtte forslaget. Jeg synes, det er underligt, at Venstre sådan i ord gerne vil de gode ting, men når det kommer til at skulle tage konsekvensen og faktisk støtte forslagene, så synes jeg tit, det kniber, desværre.